

ДОБРУДЖАНСКО ЗНАМЕ

DRABEAN DOBROUDZAN

ОРГАНЪ НА ВЪРХОВНИЯ ДОБРУДЖАНСКИ СЪВЪТЪ

Урежда редакционенъ комитетъ

Имен. на редак. № 368.

Единъ брой 30 ст.

А Б О Н А М Е Н ТЪ :
 ЗА БЪЛГАРИЯ ГОДИШНО 40 ЛЕВА
 ЗА СТРАНСТВО 6 МЕСЕЦИ 20
 ЗА ОБЯВЛ. СЕ ПЛАЩА ПО СПОРАЗУМЪНИЕ
 АДРЕСЪ: в. ДОБРУДЖАНСКО ЗНАМЕ
 — ПЛОЩАДЪ „ЧЕРНА ДЖАМИЯ“ № 5. —
 ИЗЛИЗА СРЪДА И СЪБОТА

Триумфътъ на правото

Известниятъ социалистически деецъ въ Франция Андре Морисе, поместилъ уводна статия въ „Л'Юманите“ (5787 отъ 25 февруари т. г.) подъ надсловъ „Дипломатията дирижирана отъ банките“. Съ имена и дати, авторътъ се постаралъ да документира, че французката дипломатия винаги е отстоявала интереситъ на капитала, че надъ рѣшенята ѝ винаги сж се напипвали и напипватъ грубитъ интереси на силнитъ властелници.

Морисе цитира имената на Жюль Камбонъ, дългогодишенъ и добръ репутирани дипломатъ, назначенъ недавно като членъ въ административния съветъ на Banque de Paris et des Pays-Bas; Шодронъ де Курсеулъ, Рене Миле, Ормесонъ, Роверсо, Ревилалъ, Хенри, Грозие и т. н. всички заемачи деликатни и добри плащани постове въ разни банки. Дори г. Дюгаста, секретаръ на мирната конференция, участвувал като дипломатъ и въ следнитъ банки и крупни прѣдприятия: „Креди мобилне“, „Креди Фонсисе Кубенъ“, „Банкъ Л'Юмпонъ“ (Москва), „Банкъ Комерсиалъ дю Мароко“, завѣденитя на „Орозди Банкъ“ и т. н.

Ние и при други случаи сме изтъквали истината, че свѣтовната война се разрази на почвата на грубитъ интереси между великитъ държави, че мирътъ се изготвил съ огледъ — да се задоволятъ по-пълно именно тия груби интереси. Ала трѣбвало да се яви талантливото перо на Морисе, за да съобщи на свѣта,

како главнитъ дирижори на мировата политика сж били ангажирани и днесъ сж въ връзки и услуга на крупнитъ банки и прѣдприятия, за да си обяснимъ дълото на Версайлъ.

Тѣй ще си обяснимъ защо г. Венизелосъ още прѣди години ангажира европейски банки и капиталисти за строежъ и експлоатация на пристанища, жельзаници и др. прѣдприятия въ Македония; така ще си обяснимъ защо г. Пашичъ плете вѣнци на европейскитъ капитали относно реставрацията на Сърбия и Македония; така ще проумѣемъ защо г. Венизелосъ съобщи на парижкитъ и английскитъ журналисти, какво тютюнитъ, афсона и зърненитъ храни на плодородна Тракия ще бждатъ гиздани продукти за консумация на европейскитъ съюзници и пазари; така сжщо ще си обяснимъ защо и добруджанскитъ въпросъ не се слага на масата. Защото и въ Добруджа, главно въ петролнитъ извори и въ кюстенджанскитъ инсталации и по Дунава — чужденцитъ иматъ вложени грамадни капитал и получаватъ всички изгоди...

Да! Свѣтътъ е подъ пълна свѣтлина. Тя, обаче, ще озари всички потиснати и онеправдани. Колелото на живота ще продължава да се върти. Неговиятъ триумфъ ще съвпадне съ триумфа на правото и истината, посачи на които сж били и си оставатъ потиснатитъ и грабенитъ. Тѣ ще празнуватъ своето освобождение, своята независимостъ.
 Ал. Георгиевъ.

Ромжискитъ шпионажъ.

Налич доверенъ човѣкъ отъ Варна ни съобщава, че между добруджанскитъ бѣжанци въ разни пунктове била уредена шпионска мръжа отъ ромжиската власт. Агентитъ агитирали между добруджанци да си взаимаватъ въ Добруджа, понеже правителството ги амнистирало и тѣ не били прѣселѣвани. По-напипнитъ се събдасявали и отпиптували. Ала мнозина избѣгаха обратно, защото били подложени на тероръ и прѣселѣвания. Тѣ били бѣти до положението да не могатъ да стоятъ на краката си. Нѣкои гнинали изъ участвитъ и сегд.

Въ хитринитъ си ромжискитъ стпвали до тамъ: заставали доминитъ на бѣжанцитъ да имъ пишатъ, че сж „добри допли“, да побързатъ да се завърнатъ... Ижелателно е добруджанци да слѣдятъ добри своя вѣстникъ „Добруджанско Знаме“ и да се вслушватъ въ неговитъ свѣти. Организациитъ, отъ своя страна, трѣбва да освѣтляватъ добри

хората си, да не се подвѣятъ на вждицата на ромжискитъ шпиони и агитатори, за да не се излагатъ на тероръ и потисничество, на изнудвания и мъжци.

Нека никой да не заминава за Добруджа, до като не се гарантира живота, честта и положението му. А това ще стане, когато добруджанци получатъ нареждане отъ изпълнителния комитетъ.

Смутове въ Бесарабия

Кипиневъ (Славбюро), 16 май. Съобщаватъ ни, че свикалиятъ отъ румжискитъ военни власти наборъ новобранци въ Бесарабия въ нѣкои околии прѣдизвикалъ доста енергична съпротива отъ страна на населението. Въ Бендерската околия възмущението било усмирено отъ румжискитъ само ст. помощта на регулярни войски.

Четете Добруджанско Знаме

Драгомиръ Пачовъ.

(11) 24 Май

Празникътъ на българската свѣсть.

На 24 май още въ зори църковния звонъ въ робска Добруджа отъ Тулча до Варна ще оповѣсти на българитъ-богомолци за тая бѣлжжитъ дата и ще ги подкани къмъ нова борба за запаване на народността ни, а тукъ въ свободна България, ние емигранкитъ паредени около траурното знаме ще дефилираме.

Тамъ нашитъ братя безъ родни училища, църкви и книжа ще отдадатъ нужната почитъ на солункитъ братя *Св. Св. Кирилъ и Методия*. Прѣвъ тоя денъ въ български къщи и селски колиби канцилице ще мъждѣ прѣдъ тѣхния образъ, а дѣчпца ще пѣятъ скрашомъ отъ потиснитъ хвалебни химнъ. Тамъ кръпни български хора нѣма да се вѣятъ. Значението на тоя празникъ за насъ българитъ въ Добруджа е огромно. Както цѣлото българско плѣме, тѣй и ние дължимъ едно тѣмъ писемениостта си, книжницата си. Единствениятъ празникъ, който ние робитъ добруджанци отъ памтвѣка тачимъ и празнуваме въпрѣки всички гонения на езика и народността ни отъ ромж-

цитъ си остава 24 май. Прѣвъ тоя денъ ние се чувствуваме като българци. Той е денътъ на нашата честъ, на нашата свѣсть. Проявъ робството сме били и ще бждемъ. Празникътъ Св. Св. Кирилъ и Методия ще покаже на свѣта мощния български духъ въ Добруджа.

Когато на 24 май ведно съ цѣлия български народъ ние добруджанци ще празнуваме празникътъ на родната просвѣта. Не можемъ да не си спомнаме времето на мрачното минало — и на сегашното такова. Но нашия борчески духъ не трѣбва да отпадне. Ние чувствуваме въ себе си още много енергия, за да служимъ на родината си. Нашата непоколебима вѣра е, че чрѣвъ засилване на нашата борба ще постигнемъ идеала — автономна Добруджа. Прѣдъ насъ ясно се очертава нашия пътъ — чрѣвъ словяване прѣчкитъ, трѣбва да осъществимъ нашата цѣль. Ако за това сж нужни още жертви, ние добруджанци, сме готови да ги дадемъ, но ние никогде нѣма да изнивримъ на нашитъ борци, които умрѣха щастливо за нашия идеалъ!

Автономна Македония

Като говори върху македонската проблема отличиятъ позначатъ на тази оклпана въ кръвъ робиня, Македония, полковникъ Ламушъ, бившъ 6 годишенъ инспекторъ на жандармерията въ Македония, казва:

„Можеше да се направи отъ Македония една автономна територия, управлявана подъ контрола на Обществото на народитъ, отъ една или повече велики сили. Можеше така да се прѣмахне главната причина за конфликта въ източна Европа и да се открие пътя за лесното уреждане на другитъ въпроси, чиято важностъ е малка, въ сравнение съ тази на македонския въпросъ.“

Това рѣшение би отговорило напълно на желанията на жителитъ, които, още въ епоката на възстанята, имаха за девизъ: „Македония и македонцитъ“ (написано отъ автора на български). Но не съумѣха да се възползуватъ отъ благоприятния моментъ, за да разрешатъ източния въпросъ. Какво казвамъ! На пътъ сж да го усложнатъ още повече и да го направятъ по заплестенъ и по-опасенъ отъ всѣкога.

Една надежда сжществува. Обществото на народитъ изглежда, на пътъ да се организира. Ако, както трѣбва да се върва, то се конституира ефективно и ваема въ всевѣтската история или поне въ европейския животъ мѣстото, което му принадлежи, на него ще се падне задачата да поправи грѣшкитъ, извършени отъ държавницитъ, които поискаха, сами и безъ да консултиратъ народитъ, да прѣустроятъ Европа.

Малцинствата въ Ардиялъ въ изборн. борба

Поведението на саситъ.

Въ ромжискитъ вѣстникъ „Адеверулъ“ отъ 29 априлъ т. г. четемъ слѣдното: Единъ отъ редакторитъ на „Адеверулъ“ е ималъ разговоръ съ бившия депутатъ *Рудолфъ Враникъ* въ гр. Сибиу най-видната и знаменита политическа личностъ изъ редоветъ на саситъ въ Ардиялъ.

— Какво поведение ще държатъ саситъ въ прѣдстоиящитъ избори?

— Не само саситъ, но и всички прѣдставители на вѣмски елементи въ *Банатъ, Буковина, Басарабия и Добруджа* въ една обща конференция, която имахме тукъ, рѣшихме да вземемъ едно рѣшающе поведение и да влеземъ въ изборитъ самостоятелно, като отдѣл на национална единица. Искахме разбирателство съ партията на Авереску при условие да запази нашитъ народни интереси. Но до сега повѣ отъ страна на правителството не ни се даде да разберемъ какъ то ще защитава правата на малцинствата. Имаме надежда да се вземе подъ внимание нашето мѣнение въ сегашнитъ избори. Ако това не се вземе подъ внимание, значи да се конфискува нашето изборно право. Противъ таква една мѣрка ние ще протестираме най-енергично. Ние ще имаме самостоятелна листа за сенатори и депутати саси, както и въ прѣвнитъ избори.

Д. П.

ВЪИШЕНЪ ПРѢГЛЕДЪ

— Английското списание „Ди Бюстейтмъпъ“ (I. V.) въ дълга статия, като критикува давачето Тракия на Гърция, въпрѣки симпатиятъ си къмъ Гърция, осажда това рѣшение въ Санъ-Ремо като съвѣтъ несправедливо, напомни, че имало видни гърци които до неотдавна признавали, че Тракия принадлежи на България, и заключава:

„Даването тия области на Гърция, слѣдователно, не може да се оправдае съ правдата, колкото и да бждемъ заблуждавани отъ Венизелоса и хората въ Парижъ и Лондонъ. Кои бѣха тогава причинитъ? Нѣкой, може би, ще посочи страхътъ на Франция отъ английската окупация на Цариградъ, или пъкъ гаранцията, че не ще може да се повтори вече едно ново германомаджарско „Драхтънахъ Остенъ“ подкрѣпено отъ България. Както и да е, това не ни интересува тукъ. Гърция вече постигна идеала си. Но важниятъ въпросъ е, какво ще направи тя съ него. Грѣцкитъ „пропаганди“ и прѣселѣвания въ миналото не сж много добри. Днесъ за днесъ Гърция е единичката най-непопулярна държава въ близкия изтокъ. Въ тази частъ на земното кълбо, дѣто омразата и злобата стигатъ до своя връхъ, най-прѣвираниятъ и мразенъ народъ е грѣцкитъ. Тя ще граничи отъ всички страни само съ врагове — българци, югославяни, турци, албанци. Какво ще прави тя? Ако съумѣе да се постави, може би, резултатътъ ще е добъръ. Ако не, тогава, къщата ѝ ще падне отъ основитъ си, както пада картонена къщичка“.

Ромжискитъ въ Бесарабия

Кишеневъ, (Славбюро), 16 май. Съобщаватъ ни, че свикалиятъ отъ румжискитъ военни власти наборъ новобранци въ Бесарабия въ нѣкои околии прѣдизвикалъ доста енергична съпротива отъ страна на населението. Въ Бендерската околия възмущението било усмирено само съ помощта на регулярни войски.

† Кр. Ив. Мирски

На 7 того известниятъ общественикъ, деецъ, учителъ и примѣренъ гражданинъ *Кръстиво Мирски* почина въ Варна.

Ние, добруджанци, дължимъ да кажемъ нѣколко думи за тоя великъ покойникъ.

Още прѣди освобождението на България той прѣскаше лѣчитъ на българщината въ Добруджа — учителъ и книжовникъ въ *Тулча*.

Той умрѣ, но неговитъ съграждани тулчанци винаги ще си спомнятъ за него.

Богъ да го прости!
 Отъ тулчанската емиграция въ София.

ПОЛОЖЕНИЕТО

Съ щата на грамадни усилия и разходъ на тежко злато, гърците наложиха своето гледане по така наречената източна проблема. Още не връченъ турският договор за миръ и сто — агенциите ни съобщиха, че турското въковно наследство се поддържа. Голъма частъ отъ него се взема отъ Гърция. Тя блънува да си възвърне границите на старата Византия безъ да подозира, че времето на империята отлѣтя, че чуждите населения и идеалитѣ имъ тя не може смля. Защо, следователно, свѣтътъ ще бѣде отново поставенъ въ положението на тежко изпитание?

Защото днесъ интереситѣ сѣ, които направляватъ свѣта. Това е особно вѣрно за волкитѣ сили. И свѣдѣитѣ на България пожелаха да вървятъ точно по стѣпките имъ. Единитѣ дигатъ колонии, чужди области, параходи, пристанища, въоръжение и какво ли още не. Другитѣ сѣ окупирали, окупирали или ще окупирали чужди тѣмъ области. И всичко се облича въ формата на нѣщо „естествено“, „законно“ . . . И ако въ миналото личната воля на властелини и царе налагаше на паднали противникъ условията си, днешнитѣ властелини далечъ надминаха това минало.

Примѣри? Такива могатъ да се дадатъ въ изобилие. Но какъка полза отъ това? Всички

го виждатъ, напихватъ. Гласътъ на робитѣ, които десетки години викатъ, никой не слуша въ чужбина. Македония дала хиляди скъпи жертви за свободата си, Македония, която ни даде стотици именити учени, държавници, литератори, журналисти и пр. и нито единъ гъркъ или сърбинъ отъ тоя рангъ — защото такъвъ отъ нищо не се създава — Македония, днесъ се подѣля, благодарение християнската, хуманната и демократичната дѣятели на голѣмитѣ патрони въ XX вѣкъ . . .

Сжщото става съ Тракия. Сжщата участъ изпитва и Добруджа. Никакъвъ гласъ за свобода и независимостъ, за право и самоопредѣление не се тачи. Мжченицитѣ поискаха да кажатъ думата си. И казаха я: освободете ни отъ потиснитѣ, дайте ни възможностъ да се наредимъ както знаемъ; наредете да стане народно допитване, плебисцитъ, поне-такъвъ, какъвто не отказате и на Черна-Гора и на полудивнитѣ орди. Не, никой не издигна тоя лозунгъ съ сериозното намѣрене да го наложи. И картината е ясна: потиснитѣ разполагатъ съ потиснатитѣ както искатъ. Такъвъ е билъ, е и такъвъ си остава свѣта на потиснитѣ, експлоататоритѣ. Тѣ ще има още за малко да пируватъ. Ето защо потиснатитѣ не трѣбва да униватъ, а да бждатъ бодри и готови да се справятъ съ създаденото невъзможно положение.

Изъ страданията въ Добруджа.

с. Кеманларъ, 12.V 1920 г.

На 14 мартъ, тази година бившиятъ Айдемирски кметъ до идването на ромѣнитѣ въ Добруджа избѣгалъ тукъ, Юрданъ Ив. Капанѣиенъ, рѣшилъ да се завърне у дома си и се прѣдаде на ромѣнската власт. Това рѣшение той взелъ, понеже на всѣкъдѣ бѣше се заговорило, че завърналитѣ се бѣжавци нѣма да бждатъ прѣследвани.

А всичко било ромѣнска пропаганда подготвена между бѣжанцитѣ, за да могатъ по-лесно да ги подлѣжатъ и ги затворятъ, следъ което да ги изнуудватъ.

Така е станало и съ Капанѣиенъ. Отива у дома си и прѣди да се яви и прѣдаде на ромѣнския жандармерийски постъ, той бива заволенъ отъ жандармитѣ, разбира се съобщено отъ извѣстното намъ лице — Иванъ п. Бъчваровъ, което е въ тѣхна услуга. Той бива арестуванъ, битъ немилостиво и изнууденъ неизвѣстнѣ съ каква сума. Огвѣтитѣ го откарватъ въ Силистренския затворъ и благодарение на застѣпничеството на извѣстни наши хора, едвамъ на 6 того бива освободенъ срѣщу голѣма гаранция и изнуудване. Нещастникътъ не знае въ какво се обвивава.

Миналата година прѣзъ м-ць януари, сжщата тази мистер. личнокъ стана причина да му се отнематъ върѣгателнитѣ волове и прѣдадатъ на ромѣнското държавно училище край гр. Силистра, както и на Д. Боевъ единъ конъ а на Ангелъ Ангеловъ — два вола отъ сжщото село. Тия земледѣлчески сѣмейства остана а безъ работенъ добитѣкъ въпрѣки, че на нѣколко пѣти бѣха се подавали оплаквания

отъ тѣжителитѣ до окръжния управител (префекта) въ Силистра, кейго отъ своя страна нѣколко пѣти е давалъ нареждане да имъ се повърнатъ, обаче, щомъ дойде до общ. и административна власт, нищо не се изпълнява и до днесъ си е така.

Въ сжщото село се озагявдѣлъ още отъ 1913 г. единъ долън ромѣнец, който до 1916 г. бѣше старши горски стражаръ извѣстенъ въ цѣла околня съ своитѣ ружеветчици. Прѣзъ февруари 1918 год. става кметъ на салото Айдемиръ и съ *извѣстния* нашъ отъ селото, безбожно обирали селенитѣ — до като най-последъ отива до упитѣ на префекта, който го изгонва отъ Айдемиръ и натрапва на нещастникътъ сребренца. Тамъ сжщо се е проявилъ такъвъ, какъвто си е, обаче, съ промѣната на кабинета не Братияну, сполучилъ на ново да се натрапи на нещастникътъ сѣмейства и заедно съ Бъчварова разполагали съ сждбата на селенитѣ, Въпрѣки, че на всѣкъдѣ се говори и пише за нѣкаква промѣна въ общинскитѣ управления и че за кметове ще се поставятъ българи и всѣки се радва, че поне ще има българска правда, уви, не на всѣкъдѣ става това. И затова мржсотитѣ се нижатъ . . . Нещастникътъ айдемирца, не стига че грѣзъ 1916 год. бѣха интернирани въ Молдава и ограбени отъ ромѣнската власт и сега сж подложени на грабежи и мжстѣ.

На 1 того пристигнаха отъ Ромѣния Петъръ В. Дерлиевъ и Василъ П. Даневъ отъ с. Гърлиця, Островека околня, тѣ разпиратъ теглото си отъ ромѣнската жандармерия.

Дерлиевъ билъ задоволенъ миналата година прѣзъ апрѣлъ мѣсецъ отъ Гърленкия шефъ и

стисаранъ въ Кюстендженския затворъ кждѣто е лѣжалъ 3 1/2 мѣсеца, следъ като е далъ 13 хиляди лева рушветъ на директоръ при затвора и разни други чиновници, бива освободенъ. Сжщата год. прѣзъ мѣсецъ септември билъ повиканъ съ призовка отъ военния сждъ (Курте марѣцѣла, билъ арестуванъ на ново 15—20 дни и освободенъ пакъ съ силата на паритѣ. На 25.X билъ повиканъ като войникъ служившъ въ българската армия отъ Осгровския администраторъ, който следъ като го разпиталъ гдѣ е служилъ, нанесалъ му тежкѣтѣ побой, избилъ му два зѣба и го арестувалъ, следъ това успѣва да избѣга отъ затворъ. В. П. Даневъ разправя, че въ Ромѣния е имало наборна комисия, която гледа всички българи подлежащи на набори отъ годнитѣ 1917—1920 и ги взематъ за войници. Който заяви, че е служилъ въ българската армия, нанесатъ му побой и го закарватъ право въ затвора.

Гара Оборище 13.V 1920 г. Г. Николовъ.

Добруджански новини

Слѣднитѣ българи изъ гр. Добричъ сж се кандидатирали за депутати въ листата на авериститѣ: Д-ръ Димитровъ и Демиръ Атанасовъ, а въ листата на демократитѣ — Такисти: Тиню Приховъ и Борисъ Стефановъ.

Съобщаватъ отъ Тулча че началникътъ на добруджанската ромѣнска тайна полиция Морозовъ (руснакъ), роденъ отъ Тулча, е арестуванъ съ много ромѣнски полицаи. Букурещкиятъ печатъ дига много шумъ, като нарича ареститѣ сензационни.

Слѣдъ седемъ дни въ Ромѣния и Добруджа ще се произведатъ парламентарни избори. Опозицията разчита, че ще вземе половината отъ мандатитѣ за Камарата и Сената. *Маджаритѣ кандидатиратъ свои хора.*

По разпореджане на главния секретариятъ на вжтрѣшнитѣ работи въ Ромѣния на всичкитѣ мже отъ 18 до 43 год. възраст се отнематъ паспортитѣ. Поради това въ страната възникнало сериозно недоволство. Обявено е за свикване подъ знамената на набора отъ 1920 год. въ Ромѣния.

Слѣдствието по сензационнитѣ арести на Михайлъ Морозовъ и редица отъ ромѣнската тайна полиция въ Добруджа остава въ дълбока тайна. Споредъ слуховетѣ, Морозовъ е злоупотрѣбилъ единъ милионъ рубли отъ ромѣнската хазна; а споредъ други се мьлви, че е станалъ прѣдатель въ полза на болшевикитѣ.

Съобщаватъ ни отъ Добруджа, че тази годишната реколта въ цѣла Добруджа е отлична.

Цѣната на хлѣба е 3 леи до 6 леи. въ зависимостъ отъ града. Бъ Букурещъ и Галацъ е 8—9 леи.

Макаръ че всички продукти да се иззематъ отъ държавата на много низки цѣни, добруджанци сж обложени съ голѣми данѣци поради което ще бждатъ принудени да напущатъ земедѣлието. Работната ржка и тамъ отъ день на день посжпва.

Турския конгресъ въ Добричъ е одобрилъ напълно програмата на *изпълнителния ни комитетъ*, който ратува за автономна Добруджа. Цѣлътъ на конгреса е била да се защитятъ правата на всички инородни елементи въ Добруджа.

Българскитѣ социалисти въ гр. Добричъ за прѣдстоящитѣ избори за депутати сж завѣрили своя листа само отъ българи съ слѣднитѣ кандидати: Тиню х. Тиневъ (чифликчия) отъ Балчишко, братовчедъ на Раковски, Борисъ Стефановъ (чифликчия) отъ Балчишко, Киро Стефановъ (печатаръ) и Найчевъ отъ Добричъ (студентъ). Тѣ сж отказали да работятъ съвмѣстно съ ромѣнскитѣ социалисти по изборитѣ. Б. Р. Първо българи, господа, че послѣ интернационалисти.

За Тулчанския окръжъ сж се кандидатирали слѣднитѣ българи-социалисти: за депутати Станевъ и Ст. Глигоровъ и двамата отъ Тулча.

Положението въ цѣла Добруджа е трѣвожно. Не само че не е вѣренъ слуха, че за кметъ на града Добричъ е назначенъ българина Жековъ отъ Тулча, но навсѣкждъ изъ градоветѣ и селата на Добруджа въ тричлениитѣ комисии сж назначени само ромѣнци и то пришелицы (защото въ Добруджа ромѣни нѣма Б. Р.) и Авереску я кара по старому. Добруджанци усилено се готвятъ за новитѣ избори.

Сегашниятъ окръженъ управителъ въ гр. Добричъ е Гергелъ бившъ адвокатъ въ Добричъ, а кметъ е ромѣнеца Жоржеску, адвокатъ.

Доброволческа армия.

Доброволцитѣ, които желаятъ да постѣпятъ на служба въ армията на военната жандармерия трѣбва да отговарятъ на слѣднитѣ условия:

- 1) Да бждатъ съвършено здрави, което се констатира отъ специалната комисия; 2) да не бждатъ по-млади отъ 18 и по-стари отъ 28 години; 3) да не сж били подъ сждѣ и слѣдствие и да сж благонадежни; 4) да сж български поданици.
- 5) Освѣнъ това, желающитѣ сж длъжни да прѣдставятъ задължително по истаряленъ редъ че сж служатъ непрѣкъснато въ продължение на 12 години.

Доброволцитѣ получаватъ заплатата, заедно съ добавѣнитѣ пари, всичко отъ 348 до 766 л. мѣсечно, храна и облекло, споредъ опредѣленитѣ оклади; могатъ да се женятъ и се ползуватъ, всѣка година съ единъ мѣсецъ отпускъ, Навършилитѣ задължителния срокъ на службата (12 години), могатъ доброволно да се уволняватъ, като получаватъ при уволнението си 5,000 л. премия, 5—10 декара земя, или вмѣсто това — държавна служба. Службата на доброволнитѣ въ армията и жандармерията се зачитатъ за пенсия.

Доброволцитѣ нѣматъ право да се уволняватъ прѣди навършване задължителния срокъ за службата (12 години).

Това уволнение може да стане само въ слѣднитѣ случаи: 1) по незалѣчима болестъ или осакатяване, 2) по дисциплинаренъ редъ и 3) когато е осжденъ на лишаване отъ граждански и политически права.

Уволненитѣ по сждѣ и дисциплинаренъ редъ, както и самоповрѣдилитѣ се, съ цѣлъ да станатъ негодни за служба, се лишаватъ отъ правото да получаватъ премия и да заематъ какъквато и да било държавна и общинска служба въ продължение на 15 години.

Желающитѣ да постѣпятъ на служба въ армията и жандармерията, подаватъ заявление въ щабовѣтъ на дивизионнитѣ области.

Призникътъ на равноапостолитѣ.

Огъ нѣколко дни въ мпистерството на Народното просѣщение засѣдава специална комисия отъ прѣдставители на различнитѣ благотворителни дружества, кооперации, културни учреждения и пр., които се занимава съ въпроса за уреждането праздника на равноапостолитѣ Св. Кирилъ и Методи на 24 т. м. Рѣшено е прѣзъ тази година този народенъ празникъ да бжде отпразнуванъ най-тържествено, повече отъ всѣка друга година.

Избрана бѣ една тричленна комисия въ сѣставъ: помощникъ кмета при соф. община д-ръ Папазовъ, директора на соф. педагогическо училище д-ръ Мановъ и коменданта на столицата, която да уреди подробната програма по отпразнуването деня на равноапостолитѣ. Програмата ще се издаде отъ софийската община. Ще се уреди шествие, както това става ежегодно и ще се отслужи молебенъ на площадъ

„Александър Невски“ подъ специаленъ за цѣлтъ параклисъ. Устройва се и грамаденъ хоръ отъ около 800 души, който ще изпълни единъ специаленъ за цѣлтъ химнъ.

Хроника

— Нашия корреспондентъ отъ Русе телеграфъ ра.
Днесъ „Дачия“, 17.V на I стр. печати:

Кюстенджа: Слѣдъ една тайна анкета направена отъ сждията Траянъ Константиновску за дѣйността на специалния агентъ Костика Крестеску Войджеу, отъ мѣстната тайна полиция, днесъ тоя послѣдния бѣ арестуванъ. Сжщо вчера г. Морозовъ пътуващъ отъ Букурещъ на гара Флтещи бѣ арестуванъ.

Днесъ сждъ потвърди арестуваняга имъ.

Въ интереса на дѣлото, помолени сме нищо да не пишешъ за тия сензационни арести! Вакоевъ.

— Плѣнници, нова група отъ 2000 души ще пристигнатъ отъ Сърбия тия дни. Наредено е за доброто имъ срѣщано и изпращане по домоветѣ.

— Танъ съобща, че България била включена отъ Дунавската комисия! Имаме ново доказателство, че всичкитѣ прѣкресвачи на свѣта сж се скарали окончателно съ всѣкаква идея за право!

— На 19 того бидоха приети отъ министра на Вжтрѣшнитѣ работи г. Димитровъ, Прѣседател на *изпълнителния ни комитетъ* д-ръ П. Вичевъ и членоветѣ Драгомиръ Пачевъ и Ангелъ Стояновъ.

— Явна благодарностъ. Балбунарското Д-во „Добруджа“ и комисията за настаняване и подпомагане бѣжанцитѣ изказватъ най-голѣма благодарностъ на почитаемитѣ г-ци: Тодорка Ст. Попова, Мара Сладкарова, Стойка Кожухорова и на г-да Христо Георгиевъ, Василъ Узуневъ и на всички други, които се отзоваха на поканата и разпродадоха билетитѣ за вечерниката дадена на 11 априлъ т. г., а особено на г-ца Кичка Топалова за активното и участието въ устройване вечерниката и за подарения отъ нея прѣдметъ за наддаване.

Помощи

Помощи, дадени отъ добруджанци за добруджанското дѣло.

с. Тинчи-Кюй, Е-Джумайско:

- Иванъ Д. Караивановъ 50 лв.
- Иванъ Костовъ 20, Пенчо Петковъ 10, Генчо Стояновъ общъ кметъ 20, Трифонъ Ботевъ 20, Батю Бамевъ 20, Цанко Тодоровъ 20, Марко Лазаровъ 10, Райко Сжбевъ 20, Тодоръ Ванковъ 10, Вълко Вълчевъ 10, Пенчо Къневъ 5, Димитъръ Игнатевъ 5, Мичо Станчевъ 5, Митко Доневъ 5, Митю Пенчевъ 5, Адександъръ Петковъ 5, Иванъ Митановъ 5, Трифонъ Стояновъ 5, Стоянь Колевъ 5, Маринъ Колевъ 5, Георги Бончевъ 5, Христо Стояновъ 5, Тодоръ Стояновъ 5, Василъ Вълчевъ 5, Обрешко Къневъ 5, Руси Ивановъ малкия 5, Марко Трифоновъ 5, Иванъ Лазаровъ 5, Димитъръ Битевъ 5, Иванъ Личевъ 5, Нестаръ Петковъ 5, Цено Стояновъ 5, Тодоръ И. Драгановъ 5, Косю Минчевъ 5, Георги Ивановъ 15, Василъ Недѣлковъ 5, Иванъ Георгиевъ 5, Иванъ 5, Иванъ Ивановъ 5, Маринъ Вълчевъ 5, Василъ Петровъ 5, Илия Христовъ 20, Пенчо Гешевъ 5, Цанко Дековъ 5, Нидялко Ивановъ 5, Иванъ Тончевъ 5, Цонко Пъневъ 10, Косю Първовъ 20, Витанъ Ивановъ 5, Колю Русевъ 5, Колю Стояновъ, Даскаловъ 10, Стойно Ивановъ 5, Колю Цоневъ 5, Ангелъ Вълчевъ 1, Вълко Петровъ 5, Вълко Поповъ гр. Провадия 20, Стоянъ Дяковъ 50, Белчишко Дойновъ 50, Георги Дамяновъ отъ Одринско живущъ въ гр. Ески-Джумая 20.

Нашитѣ благодарности къмъ горѣпоказанитѣ лица, които познаватъ златна Добруджа и сподѣлятъ болнитѣ съ насъ заедно.

Слѣва

Акц. д-во Печаталицъ „Добруджа“.